

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 221 (5655)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 23 iunie 1968

Dispută în doi la fileu. Fază din meciul dintre echipele Școlii prof. auto Craiova și Școlii prof. mîntere din orașul Dr. Petru Groza. Foto: TH. ROIBU

ELEVII ȘCOLILOR PROFESIONALE ȘI TEHNICE DE 4 ANI AU LUAT STARTUL ÎN FINALELE PE ȚARĂ

Ieri dimineață, pe stadionul Tineretului din Capitală, în prezența tovarășilor Ștefan Bălan, ministrul învățămîntului, Anghele Alexe, președintele Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, și a altor personalități din Ministerul Învățămîntului, C.N.E.F.S. și C.C. al U.P.C. s-au deschis intrerile pe țară ale școlilor profesionale și tehnice de 4 ani, la atletism, volei, handbal și fotbal. Atmosferă însușită în toate colțurile stadionului, a fost pe terenuri și la sectoarele de atletism, cit și în jurul acestora. Cine va trece de „serii”, la viteză, cine va urca ștacheta cel mai sus, cine va face să se întindă cit mai mult ruleta, care echipe vor ținti din start spre locul I și, mai ales, cine va fi primul care va urca pe cea mai înaltă treaptă a po-

diumului? Întrebări la care toți cei prezenți, spectatori și concurenți, așteaptă cu justificat interes răspunsul. Eleva Alexandra Burcea (Buc.) este prima laureată, la 80 mg (12,6). Apoi, crainicul

anunță, pe măsură ce se consumă „finalele”, învingătorii la celelalte probe... Iată-i: BĂIEȚI I — triplu salt: R. Girbea (Ploiești) 13,68 m, 3000 m; D. Mighiu (Botoșani) 9:05,6, 100 m plat: V.

Pitrop (Buc.) 11,4, 800 m; Gh. Bonchis (Brașov) 2:02,3, greutate: V. Pop (Buc.) 13,18 m; BĂIEȚI II — 80 m: A. Ilex, Goda (Brașov) 9,7, înălțime: N. Poșchina (Brașov) 1,61 m, disc: M. Dumitrescu (Buc.) 42,70 m; FETE I — disc: Mițana Micu (Dimbovița) 39,36 m, lungime: Alexandra Burcea 4,73 m; FETE II: 60 mg: Niculina Manea (Buc.) 9,7, lungime: Ana Ioza (Buc.) 4,73 m.

ÎNFRUNTĂRI DECISIVE ÎN TURNEELE DE BARAJ

Citiți în sportul de luni ample cronici și reportaje realizate de trimișii noștri speciali la Timișoara, Brașov și Arad

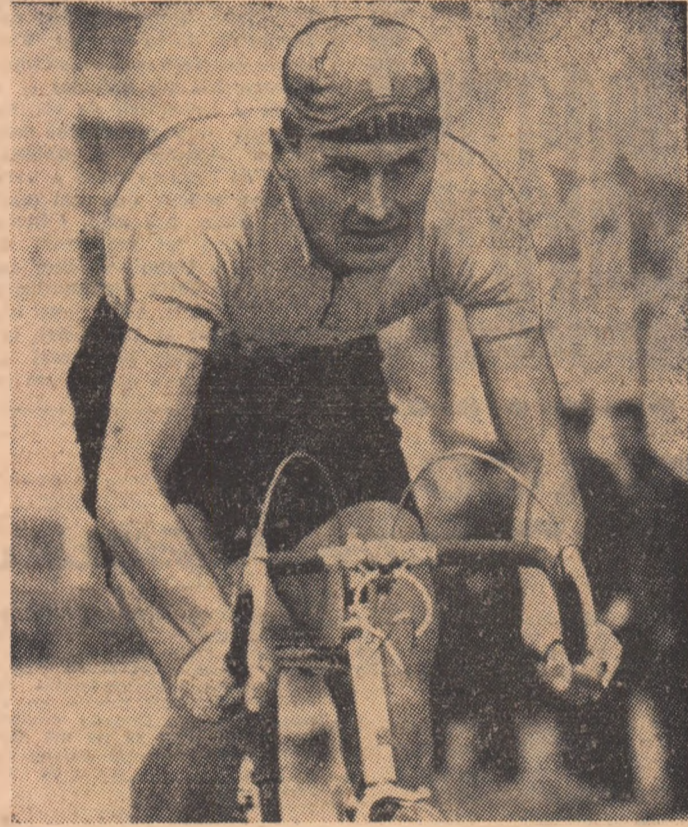
EMIL RUSU (DINAMO) ȘI-A PĂSTRAT TITLUL DE CAMPION LA CONTRATIMP

BRAȘOV, 22 (prin telefon). Neînchipuit de grea a fost pentru cel peste 120 de rutieri, finala campionatului național de contratimp individual desfășurată azi (n.r. ieri) pe șoseaua Brașov — Sighișoara. Un vînt năpraznic, care a doborât pomii de pe marginea șoselei, și o ploaie rece au stat în calea alergătorilor ce luptau cu acele cronometrelor. Spre lauda lor, majoritatea cicliștilor au reușit să treacă cu brio dificilul obstacol al vremii nefavorabile și, în cazul maestrului sportului EMIL RUSU, chiar să realizeze performanțe demne de luat în seamă. Sportivul dinamovist, antrenat de N. Voicu, și-a menținut titlul și diferența care-l separă de următorii clasificați — ni-l arată ca un necontestat specialist al probei solitare. La juniori mari satisfacția a revenit brașovenilor care prin A. SUCIU, elevul antrenorului M. Ștefănescu, a reînnoit tradiția victoriilor în probele rezervate cadeților ciclismului nostru. Intrecerea celor mai mici juniori a fost clar și categoric dominată de reprezentanții clubului sportiv Steaua, pregătiți de tînărul antrenor C. Voicu.

REZULTATE: seniori: 1. EMIL RUSU (Dinamo) a parcurs 40 km în 56:10 (m.o. 42,7 km) — campion de contratimp al României, 2. M. Rindasu (Volta Ploiești) 58:40, 3. C. Ciocan (Dinamo) 58:48, 4. Al. Sofronie (Dinamo) 59:10, 5. T. Puterlic (Steaua) 59:34, 6. C. Ciobanu (Volta Pl.) 1h 00:12, 7. Fr. Gera (Steaua) 1h 00:45, 8. I. Ardeleanu (Steaua) 1h 00:46, 9. N. David (Steaua) 1h 00:58, 10. W. Eged (Dezrobirea Brașov) 1h 01:01; juniori mari: 1. ANDREI SUCIU (Dezrobirea Brașov) a parcurs 30 km în 44:54 — campion de contratimp al României, 2. D. Nemeșanu (T. M. Brăila) 44:59, 3. M. Ionță (Dinamo) 45:03, 4. P. Purcăruș (Steaua) 45:43, 5. M. Flu (Dinamo) 45:58, 6. C. Tănase (T. M. Brăila) 46:46; juniori mici: 1. NICOLAE GAVRILA (Steaua) a parcurs 15 km în 22:50 — campion de contratimp al Ro-

mânel, 2. P. Dolofan (Steaua) 22:53, 3. V. Buduru (Steaua) 23:18, 4. T. Dicanu (Tractorul Brașov) 23:28, 5. S. Beidman (Petrozil Pl.) 24:05, 6. I. Naghi (C.S.M. Cluj) 24:13.

Duminică dimineața se desfășoară pe șoselele din împrejurimile Brașovului cea de-a V-a ediție a „Cupei Dezrobirea”. H. N.

Emil Rusu îndreptîndu-se sigur spre titlul de campion al țării, în dificila probă de contratimp individual

Foto: A. NEAGU

VERNESCU — SCIOTNIC ÎNVINGĂTORI LA VIENA

În regata internațională de caiac-canoe de la Viena, echipajul K 2 al țării noastre (Vernescu—Sciotnic) a câștigat cursa de 1 000 m cu timpul de 3:30,6. Pe locul 3 s-a clasat echipajul secund al României

(Calenic—Covaliov) cu 3:31,6. În cursa de 1 000 m a caiacelor a ieșit învingător sovieticul Șaporenko (3:47,9). D. Ivanov și H. Ivanov au ocupat locurile 6 și 7 cu 3:52,9 și, respectiv, 3:55,8.

Concursul athletic internațional de la Cluj

CLUJ, 22 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Concursul internațional de decatlon și pentatlon dintre echipele României, Franței, Iugoslaviei și Italiei nu a început sub cele mai bune auspicii. Dimineața, un vînt puternic și rece a suflat în permanență și din direcții diferite, punînd în încurcatură pe atleți. După-amiază, în schimb, vremea a fost bună și rezultatele în consecință. După prima zi de concurs reprezentanții Franței conduc în trei din cele patru clasamente ale competiției iar decaționiștii români dețin primul loc în întrecerea pe echipe.

Iată rezultatele înregistrate: DECATLON: echipe: 1. România 48 p, 2. Franța 46 p, 3. Italia 32 p. Echipa Iugoslaviei descompletată nu mai conținea în clasament; individual: 1. A. Mefer (Fr.) 3764 p (100 m — 10,7 s, lungime — 6,85 m, greutate —

11,16 m, înălțime — 1,86 m, 400 m — 49,7 s); 2. C. Socol (R) 3736 p (11,3 s, 6,76 m, 13,30 m, 1,95 m, 51,6 s); 3. Anyamah (Fr.) 3386 p (11,3 s, 6,22 m, 13,26 m, 1,86 m, 50,5 s); 4. Andreievici (I) 3572 p (11,1 s, 6,57 m, 13,22 m, 1,75 m, 51,3 s); 5. Piccolo (It.) 3558 p (11,5 s, 6,65 m, 14,08 m, 1,80 m, 52,2 s); 6. Hodos (R) 3550 p (11,5 s, 6,76 m, 13,71 m, 1,75 m, 51,3 s); 7. V. Jurcă II (R) 2523 p, 8. A. Sepcl (R) 3510 p, 9. Duclos (Fr.) 3485 p, 10. Frasca (It.) 3440 p. PENTATLON: echipe: 1. Franța 27 p, 2. România 20 p, 3. Iugoslavia 19 p, 4. Italia 13 p; individual: 1. Monique Bantegny (Fr.) 2752 p (80 mg — 11,5 s, greutate — 11,52 m, înălțime — 1,63 m); 2. Denise Guenard (Fr.) 2745 p (11,2 s, 11,05 m, 1,60 m); 3. Elena Vintilă (R) 2721 p (11,1 s, 10,07 m, 1,63 m); 4. Marjana Lubelj (I) 2708 p (10,9 s, 10,28 m,

1,57 m); 5. Maria Pandelescu (R) 2707 p (11,4 s, 11,80 m, 1,54 m); 6. Maria Vittoria Trio (It.) 2702 p (11,2 s, 10,45 m, 1,60 m); 7. Djurdja Focici (I) 2693 p, 8. Magall Vettorazzo (It.) 2612 p, 9. Christie Le Puloch (Fr.) 2577 p; 10. Anne-Marie Grosse (Fr.) 2551 p etc. Concursul continuă duminică. Adrian IONESCU

Obișnuit cadru estival bucureștean. În prim-plan perdeaua săliiilor plîngătoare ale Herăstrăului; în planul al doilea — aripile albe ale bărcilor cu pinze, în plină activitate. Foto: O. CAHANE

SE DESCHIDE O ȘCOALĂ DE FOTBAL!

Unde? în coloanele ziarului sportul începînd de săptămîna viitoare. Profesor: cunoscutul antrenor PETRE STEINBACH. Elevi: TOȚI COPIII DIN ROMÂNIA!

ÎNTREGUL POPOR APROBĂ CU ÎNSUFLEȚIRE MĂSURILE ELABORATE DE PARTID

JUSTEȚE ȘI ETICĂ

Recenta Plenară a C.C. al P.C.R. a stabilit un amplu sistem de măsuri, menit să contribuie cu maximum de eficacitate la dezvoltarea necontestată a orînduirii noastre. Dezbaterea însușită a documentelor de partid, la care au participat pături largi ale populației de la orașe și sate, și — ca o chintesență a ei — lucrările actuale sesiuni a Marii Adunări Naționale, care capătă în acest context profunde rezonanțe istorice, exprimă adevărul deplină a maselor la politica partidului și guvernului nostru.

La propunerea partidului, Marele Sfat al țării dezbate probleme de o covîrșitoare însemnătate politică, economică și social-etică. Mă voi referi la cîteva, legate de adoptarea Legii pentru reglementarea unor condiții de remunerare a salariaților care îndeplinesc funcții de conducere, tehnico-administrative și de specialitate.

Prin ea se pune capăt unei practici, vechi, care a generat multe neajunsuri, aceea a cumulului de funcții remunerate și plata unor indemnizații nelegate de o muncă efectiv pre-

stată. Cumulul de funcții — cunoscut în mod practic sub nomenclatura „jumătății de normă” — a condus deseori la diluarea activității, la rezolvarea superficială și formală a sarcinilor de producție, la lipsa de continuitate în realizarea practică a unui program propus. Nu rareori „jumătătea de normă” se efectua pe seama „normei întregi”, timpul liber al cumulardului rămînd nealterat!

Explicația slabei activități a multor secții de performanță din cluburi și asociații, a lucrului fără perspectivă și a rezultatelor submediocre de la multe catedre de educație fizică din școli și universități, trebuie căutată și în această practică vătămătoare a normelor înjumătățite.

Partidul nostru a dat dovadă de o înaltă înțelepciune punînd în dezbatere chestiunea indemnizațiilor nelegate de muncă, și de unele titluri sau distincții dobîndite pentru realizări remarcabile în domeniul științei, artei, culturii. O asemenea „rență viageră” era, de bună seamă, nedreaptă și, în ultima instanță, putea ge-

nera sentimentul de autotulmînire, senzația de plenitudine, frînînd munca creatoare permanentă — niciodată încheiată — pe care fiecare este dator s-o presteze spre binele și progresul națiunii române.

Iată de ce adevărul deplină la măsurile partidului se împletește cu sen-

ADEVĂRATA MENIRE!

Am studiat cu deosebită atenție cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu rostită la recenta plenară a Comitetului Central al Partidului Comunist Român și mă declar intrusul de acord cu conținutul ei.

Este evident că pentru înflorirea școlii noastre patrii, hotărîrile Congresului al IX-lea și ale Conferinței Naționale a P.C.R. reprezintă un program amplu de măsuri care vizează și un nou sistem de salarizare, elaborat de partid și guvern, aflat în curs de experimentare, avînd drept scop îmbunătățirea modului de repartitie în țara noastră, o așezare mai judicioasă a salariilor între diferitele secțiuni ale creației materiale și spirituale, o aplicare mai consecventă a principiului socialiste de la fiecare după posibilitățile sale, fiecare la muncă sau la studiu.

În această situație trebuie să ne afirmăm și noi, cadrele didactice, care am îmbrățișat o profesie de mare răspundere, presupunînd o înaltă etică. Un profesor de educație fizică — ca să folosesc cazul meu — cre obligat de onoare de a asigura creșterea armonioasă a tineretului generații, prin orele de

„SFAT” LA POALELE TÎMPEI

La Brașov se află întrunită astăzi „înțelepciunea” sportului nostru cu pedale.

Emoționanta revedere, cu o întrecere ca-n vremea tineretului și cu un sfat pînă la cumpîna nopții, înfîlțirea celor ce-au scris în ultimele decenii cartea ciclismului românesc constituie, în același timp, un moment important în viața acestui sport.

Mai întii, pentru că prof. C. Aslan, V. Mormocca, N. I. Tapu, Martie Ștefănescu, Tr. Chicomban, Deda Negoescu, Marin Niculescu și ceilalți înaintași pot și trebuie să le arate celor din generația de astăzi că istoria ciclismului nostru de început cu multă vreme în urmă — ca rod al entuziasmului lor, că pe filele ei sînt înscrise performanțe obținute cu sacrificii, generate de o arzătoare pasiune, performanțe realizate în condiții corecte de concurs. Se simte nevoia acestei precizări pentru că Emil Rusu et comp. s-au încleze a-și închipui că istoria începe de la ei, că fiecare învîritură de pedală de-a lor însemnă o filă ori un succes și s-au înțeleagă că sînt doar niște continuatori care au datorat și să ridice la nivelul predecesorilor, să muncească mai mult și mai bine pentru a întregi un șir de victorii inaugurat, cu ani și ani în urmă, de alții.

Și, mai este important acest colocviu al „înțelepciunii” pentru că el poate ajuta ciclismul românesc să iasă din impasul în care se află. Sfatul fostelor gloriei, al acestor eroi ai șoselelor, cu pîrul încrunțit, poate să traseze sportului nostru cu pedale drumul care duce la limanul afirmării certe în concursul tot mai zburcînt al ciclismului internațional. Avem carnete de pregătire. Poate ar trebui să și le pregătesc și federația de specialitate, cea care are nevoie de sfat și sprijin, cea care trebuie să pună în practică sugestiile acestor oameni cu vastă experiență, pasionați dezințerați ai sportului pe care l-au practicat cîndva, dar pe care n-au încetat niciodată să-l iubească.

N-ar fi decît spre binele ciclismului dacî, extinzîndu-se inițiativa asociației sportive Dezrobirea Brașov (și ea pornită din inima unui veteran, Martie Ștefănescu), s-ar crea un sfat permanent al veteranilor, un club al foștilor cicliști. Cîte măsuri utile ar genera discuția organizată periodic a celor ce-au întemeiat și purtat spre primele înălțimi ciclismul românesc, de cîi sprijin s-ar putea bucura sportul nostru cu pedale! Este de prisos să mai amintim proverbul „Cine nu are bătrîni...”

Oricum, astăzi la Brașov se vor înfîlți cîteva generații ale ciclismului românesc. Ce rezonanțe va trezi acest eveniment în inimile veteranilor, întium. Așteptăm, însă, cu nerăbdare să vedem cum cei din generația de astăzi — care datorează alt de mult părinților sportului cu pedale! — vor ști să le recunoască înaintașilor lor meritele indiscutabile, cum vor ști să folosească înfîlțirea pentru a rețușa „cota pretențiilor”, drumul uneori sinuos pe care-l parcurg astăzi, mîi dintre ei, spre performanță.

Hristache NAUM

prof. Gheorghe BENONE directorul Liceului nr. 35 din București

O FEMEIE DEASUPRA ATLANTICULUI

Cu cteva luni în urmă, presa mondială publica vestea doborârii recordului de viteză, în traversarea Atlanticului, de către aviatoreasa sportivă engleză Sheila Scott. Pilotând un „piper Comanche” cu un singur motor, botezat „Myth Too”, după 17 ore și 14 minute de la decolarea de pe aeroportul Shannon, Sheila Scott a aterizat la Gander, înghețată și răpusă de oboseală.

Sint foarte puține avioanele ușoare care se încumetă să traverseze Atlanticul, de la est la vest, din cauza vînturilor foarte periculoase, din față, care bat de-a lungul întregului an, ca și din cauza pericolului de formare a gheții.

„A fost groznic, relatează Sheila Scott, depășindu-și amintirile. Timpul a fost favorabil, de la început. Vînturile din față erau înspăimîntătoare. Mi s-a defectat și o parte a aparatului de control și mult timp am zburat deasupra Atlanticului ghidată doar de instinct, fără a avea în mod practic cea mai mică idee unde mă aflu. Gheața îmi dădea tot mai mult de furcă și a trebuit să zbor cea mai mare parte a drumului la mică înălțime. Mult timp am zburat doar la 150 metri, iar sporadic chiar la numai 15 metri deasupra apei. Cum în

SHEILA SCOTT

momentul acela valurile erau extrem de înalte, pilotul autotom n a putut intra în acțiune.

Avind de înfruntat tot timpul vicisitudinile atmosferice, nu m-am putut relaxa de loc, cum procedez uneori, ascultînd muzică imprimată pe bandă sau făcîndu-mi note de drum. Mă gîndeam și la o amerizare forțată. Cum rezervoarele mele de benzină erau aproape goale, speram că ele vor menține avionul în stare de plutire, cu toate că marea răscălită de valuri mari părea să spună contrariul.

Eram complet înghețată și trebuia să mă feresc să nu amorțesc. În acest scop, schimbam înălțimea scaunului din timp în timp. Dacă nu acționam așa, riscam să-mi pierd viața, căci este imposibil să mai păstrezi controlul asupra aparatului.

Am zărit, în fine, pămîntul și am reușit să aterizez la Gander. Cînd am încercat să cobor din avion, am căzut afară, fiind complet înghețată. Nu puteam umbla. A trebuit să fiu masată timp de

trei ore pentru ca circulația sîngelui să revină la normal”. Partea remarcabilă în succesele aviatice ale Sheilei Scott este faptul că ea a început să învețe zborul abia în 1959. În iunie 1956, Sheila a efectuat cel mai lung zbor din istoria aviației sportive, făcînd ocolul lumii în 33 de zile, parcurînd de unul singur 45.872 km și străbătînd 26 de țări în 31 de escale.

În opt ani de zbor efectiv, Sheila Scott a stabilit 32 de recorduri „de clasă”, iar de curînd a devenit prima femeie care a „dorbort” bariera sunetului, pe un avion de tip „Hunter”.

Planuri de viitor? Sheila Scott intenționează doborîra recordului pe distanța Londra-Nassau (insulele Bahama). Acest zbor nu va fi, însă, decât un antrenament pentru marea performanță, prima de acest gen din lume, pe care celebra aviatoreasă s-o realizeze și anume un zbor de la Londra la Londra peste cei doi poli ai globului terestru.

R. H.

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

TABLOURI DINTR-O EXPOZIȚIE

Unii colecționeri de tablouri, alții timbre aranjate cu grijă în albume, alții cărți poștale ilustrate. D. G. colecționează tăieturi din ziare. El decupează cu foarfece anume texte, le lipește cu gumă arabică pe-un carton, le potrivește unul în urma celuilalt și pe urmă le înrămcoază, agățîndu-le, precum picturile pe pereți. Tabele, însă, sînt elastice, proprietarii lor avînd posibilitatea de a le lîngi sau lărgi după voie. Iată, copleșit de subsemnatul un asemenea tablou:

1) „După cum știți, luna trecută l-am învins pe elvețianul Bucușan”. Sint semne evidente că fotbalul românesc a ieșit din criză, pornind pe un făgaș bun. Băieții noștri pleacă astăzi seara la Zürich cu convingerea că și acolo, pe teren adversar, vor izbîndi să comporte la nivelul posibilităților reale și ale speranțelor puse în echipa națională de către milioanele de iubitori ai fotbalului din țara noastră. Dacă vom trece acest hop — și cu privesc lucrurile cu optimism — atunci, orice ar spune lipsocii, avem perspective serioase de calificare pentru turneele finale al campionatului mondial” (din interviul acordat de antrenorul principal al ziarului „Sportul”).

2) „Înfrîngerea rusinoasă la Zürich: Elveția a învins România cu 7-1, după un meci în care reprezentativa noastră a jucat sub orice critică, dezamăgînd încă o dată, grav, așteptările legitime ale iubitorilor de fotbal din țara noastră” („România liberă”).

3) „Dialog cu cititorii”. Nu putem rămîne indiferenți după ce am văzut comportarea lamentabilă a celor ce s-au bucurat de încrederea de a ne reprezenta în meciul cu Elveția. De ani și ani de zile se vorbește despre măsuri de redresare, se preconizează fel de fel de sisteme, antrenori dau interviuri etc. Dar, după cum s-a văzut, greșelile se repetă la nesfîrșit. Selecționarea se face deficitar, se aduc jucători în lot în ultima clipă, se întreprind campanii pentru ca „fotbaliștii să fie odihniți” (i. potrocă — R. Vilcea, „Magazin”).

4) „Trebuie să spunem, în sfîrșit, lucrurile pe nume: așa nu se poate! E timpul să luăm taurul de coarne” („Flacăra Prahovei”).

5) — Ce preconizați în legătură cu redresarea fotbalului românesc?

— A doua zi după numirea mea în postul de antrenor principal al echipei reprezentative, am trecut, în strînsă colaborare cu membrii colegiului central de antrenori, la elaborarea unui plan concret și precis de măsuri, menite a îmbunătăți în mod radical actuala stare de lucruri.

a) Respectarea cu cea mai mare

12) ...
13) ...
14) ...
15) ...
16) ...
17) ...
18) ...
19) ...
20) ...
21) ...
22) ...
23) ...
24) ...
25) ...
26) ...
27) ...
28) ...
29) ...
30) ...
31) ...
32) ...
33) ...
34) ...
35) ...
36) ...
37) ...
38) ...
39) ...
40) ...
41) ...
42) ...
43) ...
44) ...
45) ...
46) ...
47) ...
48) ...
49) ...
50) ...

p. conf. AL MIRODAN

RĂSPUNDE

Don Postășu

DUMITRU MARCUS, ARAD. — Referitor la finala Cupei, la fotbal, ați puteți spune: „să fie arăd bara cea blestemată”. De

ce? Dacă nu ar fi fost bara, era mai rău: mingea se ducea direct în tribună!

VASILE GAZDAR, TIMISOARA. — Este interesantă informația pe care ne-o dați: Didă, fostul jucător brazilian, care împreună cu Pele (adugăm noi: și cu alții!) a condus echipa Braziliei la triumful mondial din 1958, a găsit un continuator în fiul său, Adilcen, care, la 17 ani, este titular în prima formație a lui Botafogo.

MARTIN PORĂ, ARAD. — Nicolae Dobrin s-a născut la 25 august 1941. După ce și-a făcut ucenicia la Trivale („Maracana” Piteștiului), a fost adus în 1959 în echipa de pîlci a lui F. C. Arges. Trei ani mai târziu, debutase în prima formație. Avea atunci 15 ani!

LADISLAU FEHER, ORADEA. — De acord: graba strică treaba. Finala Cupei Campionilor Europeni, ediția 1967, dintr-o Categorie Glasgow și Internazionale Milano, a avut loc la Lisabona.

G.H. P. G. MURES. — Nicol linia, nici poantele care însoțesc desenele dv. nu sînt corespunzătoare. Ne informați ce sîntei!

gata să ne trimiteți și altele. Tot e bine că sîntem avertizați, că nu sîntem luși pe nepregătite!

GHEORGHE DUMEA, GALAȚI. — Siderurgistul a avut ce-a avut cu... Rapidul: i-0 la Galați (o jumătate de surpriză) și 2-1 la București. Într-un moment cînd bucureștenii vizau titlul și aveau toate șansele să-l câștige. Și l-a câștigat... Petrolul! Numai de prea mult noroc nu se poate pînă „Rapiduleț”!

PETRE POLTOFCA, BUCUREȘTI. — Primul joc al lui Ozon, la Rapid, nu a adus minunele așteptate de suportorii fierovitorilor: jucînd cu Dinamo București, în Cupă, Rapid a pierdut cu 4-0.

DORU STOICA, CLUJ. — Desigur că ar fi fost foarte bine ca „domnul Gore”, personalul lui Al. Mirodan, să nu fi trebuit să pună nici un gram de ironie în comentariul referitor la proiectul meci de fotbal Anglia —

România: „In sfîrșit, un meci pe măsura noastră”. Dar de ce credeți că e vorba de o ironie? La urma urmei, acest domn Gore poate fi un mare romantic. Să vă dau însă o veste: meciul nu va mai avea loc. Norocul englezilor (V-aș ruga să nu mă acuzați și pe mine de ironie. Eu sînt un om cît se poate de serios!).

OTTO IOAN, TURDA. — Nu cunosc planurile echipei Argeșul. Le tîne secret! Înainte de a se gîndi să cucerească încă o dată Cupa României (ar avea șanse, numai dacă ar cădea în finală, din nou, cu Rapidul!), cred că ar avea de rezolvat probleme mai arzătoare: cum să facă să re-

vină din campionatul județean, unde activează acum, în rîndurile echipelor divizionare, printre care se numără cîndva...

Ilustrații: N. CLAUDIU

AL DOILEA START...

Reportaj pe un traseu inedit

Mergeam la Alexandria să onorez o invitație adresată redacției și la plecare prietenii mi-au spus: „Să fiți atenți”. Era pentru prima dată cînd mă avertizau. Și o undă de neliniște m-a păscut tot drumul. Trebuia să asist la o finală sportivă, disputată pe terenurile unei „colonii speciale”, concurenții fiind infractorii minori din institutelor speciale de reeducare.

Imi explicăm inchițutudinea și chiar mi-o motivăm. Mai tîrziu — după ce am cunoscut și m-am întors în curtea din tinerii de aici — mi-a fost jînd de stăbănicuie mea, iar întrebărilor curioase cu care amicii m-au întâmpinat la întoarcere, le-am răspuns cu un aer superior de care nu mă simt vinovat: „Ce știți voi despre viață?”

Intr-adevăr, în „purgatoriile” acelea — institutelor de reeducare a minorilor — se reface caracter, se dinamizează voințe, se vindecă traumatisme morale, iar tinerii care,

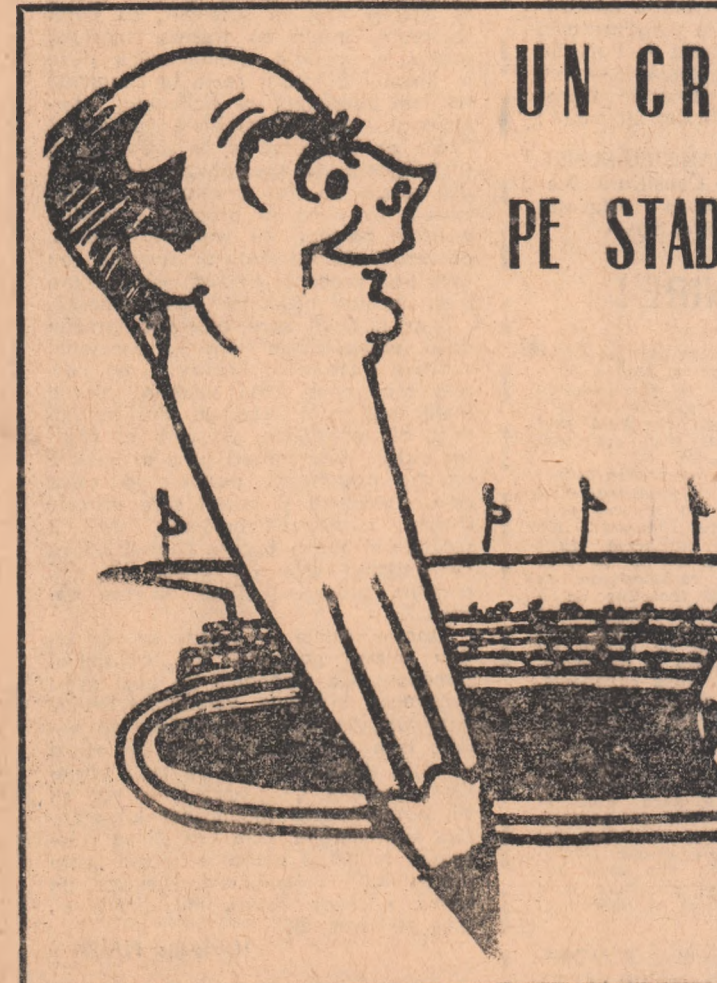
după împlinirea majoratului, sînt redăți societății, vin la noul start al vieții cu dorința de a confirma, de a demonstra tuturor că greșelile comise s-au datorat, în mare parte, circumstanțelor sau mediului inconjurător. Condiția reușitei lor este ca noi, ceilalți, să-i primim în mijlocul nostru cu încredere, să eliminăm insinuirile care le-ar putea ulcira vechile răni, iar celor care se vor întrece laolaltă cu noi, pe terenurile de sport, să nu le umbrim victoriile cu răutăți gratuite.

„CUPA PRIETENIEI”

Băteau pasul ritmic, apăsat. Eram cam 400 și toți sub 18 ani. Trofeul întrecerilor, schimbat de la o ediție la alta ca un „Jules Rimet”, purta simbolul titlu de „Cupa prieteniei”. Galeria, disciplinată, făceau gard viu în jurul dreptunghiului terenului. O atmosferă de la orice competiție școlară. Emoții, energii, voință aprigă de a învinge, bucurii, amărăciuni...

Competiția în sine — o reușită. Inițial, intenționam o fișă a rezultatelor, un catalog al recordurilor, la care ulterior am renunțat, convins că nu asta interesa în primul rînd. Aveam certitudinea că în toate partidele laurii aveau să revină celui mai bun, pentru că aici, mai mult ca oriunde, încorectitudinea, „ambalibilitățile arbitrilor”, „serviciile indirecte” nu trebuiau să găsească cîmp de acțiune. Aici trebuia să opereze sportivitatea, cu multiplele sale valențe: corectitudine, respect reciproc, angajament total, deplină dăruire. Aici, esențiale nu aveau voie să fie alterate!

În fond, sportul înseamnă disciplina — imi adărește ideea directorul Institutului special Alexandria, prof. I. Vlaicu. Și tocmai pentru această incomensurabilă valoare îl cultivăm cu foarte multă încredere și, sperăm, cu succes. Sportul — această coordonată pe care ne sprijinim în munca noastră și pe care am ridicat-o la rangul de metodă — se prevalează

UN CREION PE STADIOANE*

Să vorbim despre artist, astăzi merită incontestabil să fie plan plastic le-au judecat alții cu cădere. Să vorbim astăzi mai mult despre colegul nostru, art de tînar înclt și lividăm unecri dinamismul, despre cel nepăit la manifestările sportive importante, cu carnetul de note și creionul negru în mîni. Încearcă să fie discret, înconștient și subiectiv dintr-o poziție retrasă, dar cel mai adesea se pomenește cu lumea strînsă, cînd începe să scrie pe stadiune.

Înainte de a fi un meseriaș, corect și talentat, Neagu Rădulescu este un suferinț, un un posedat, cî un dăruit. A pus pastune și entuziasm în toate, sub orice formă ar fi abordat tema: cauzeur, grafician, scriitor, și „dacă, adesea, în ceea ce spune, desenează sau scrie, se arată actual, ironic, caustic, atitudinea aceasta provine din refuzul de a se distanța, de a privi oamenii și lucrurile o-

blectivist. De pe trambulina harului său artistic, Neagu Rădulescu se arată curajos în vîltoarea apelor și nu găsește — în momentele delicate — coloa de salvare mai bun decît umorul pe care-l stăpînește. El nu rîde de nimeni și îl invită la rîs, la surîs, oferindu-i o mijloc de terapeutic.

Era timpul — și din fereastră a venit — ca nababul risipitor de glume să-și mai adună diamantele făr-o salbă. A făcut-o cu a ceea volum cvasi-antologic care ne trezește speranța pentru vîltoarele aparării, în serie. În 70 de pagini, abundent populată cu caricaturi, de la figuri la scene, Neagu Rădulescu dă măsura talentului său, dă o mustră a largului său registru polisportiv, de la fotbal (fără să-l pînă la scrîmă).

Victor BANCULESCU

Alături de fotbal, sportul luptelor se bucură de o largă popularitate printre elevii de toate vîrștile. Pe saltea: reprezentanții Institutelor speciale „Păltiniș” și „Alexandria”

și de largă audiență pe care o are printre tineri; el nu va apărea astfel niciodată elevilor ca o metodă pedagogică rigidă, opresantă, dificil de acceptat.

LA PORȚILE NOULUI

Pauza meciului de handbal m-a surprins printre jucătorii de la „Păltiniș”. Urmăream indicațiile pe care un tînar blond — Dan C. — le dădea colegilor de echipă, îndrumări ce-mi descopereau un cunoscător fin al „jocului pe semicerc”. L-am rugat să povestească. Îndrăgise de mic handbalul și urmarea cu asiduitate antrenamentele Politehnicii Timișoara. În dorința de a aunge un campion, uita însă să mai plece de pe stadioane; apoi uita să mai treacă pe la școală. Dintr-ai casei nu-l controla nimeni. Primul tată la părăsit, al doilea fugise și el. Mama, îngrijitoare la un institut de proiectări, avea mînt de griji și l-a scăpat curînd din mîni. Intr-a „cineca” a rămas repetent și școală, care auzise de niște isprăvi de-ale lui, l-a trimis într-o colonie. Aici a terminat 8 clase și acum urmează „profesionala” la sudură electrică, iar profesorul lui de sport, Mihai Moldovan, ni l-a recomandat ca pe unul dintre elevii merituoși și ca pe un sportiv cu perspectivă. În curînd își va sărbători majoratul și se va întoarce acasă; s-a hotărît să lucreze serios pentru o șterge impresia, acum falsă, în ceea ce-l privește.

Juca în același timp și handbal. „Poate la Politehnică, dacă-mi vor reuși planurile cu liceul seral”.

Pierim care atînsese linia de sosire în cursa de viteză fusese Cornel B. Cronometrul indicase 12 secunde; tribuna explodase, mulți dintre suportorii făcuseră cerc în jurul performențului. Era unul dintre colegii preferați pentru corectitudinea și priceperea sa. De atunci, aceste calități l-au și recomandat pentru funcția de secretar al U.T.C. — elevii din institut. Un atlet bine clădit, cu ten mîsliniu și niște ochi mari, albaștri și tînsură sportivă. În ’65 s-a legitimat la Siderurgistul Hunedoara și a concurat la 100 și 800 m. în cadrul Spartachiadei regiu-

Disciplina nu are rețete — consideră educatorul Ștefan Miu de la Institutul Alexandria. Trebuie să fii maleabil și totdeauna „pe fază” pentru că fiecare moment reclamă o altă abordare. Și nu de puține ori, tocmai în sport am găsit o cheie. Bazându-ne pe interesul enorm pe care elevii noștri îl manifestă pentru sport, noi îl folosim și ca metodă de constrîngere; o eventuală abatere soldându-se și cu eliminarea periodică a elevului din lotul X. Și, vă asigur, sînt prea puțini cei care riscă.

Nușa MUȘCELEANU

VECHII RUGBYȘTI — FAȚĂ ÎN FAȚĂ

Astăzi dimineață, începînd de la ora 9, terenul din Parcul Copilului va găzdui un meci de rugby care va purta amprenta nostalgiei: se înfruntă selecționatele de old-boys Grivita Roșie—Timișoara, sub conducerea arbitrilor... I. Buzoianu. Dintr-o oaspeți nu vor lipsi Varga, Antonescu și P. Popescu, iar printre bucureșteni vor figura Pircălașescu, Manole, Mladin, Caigari. Un exemplu demn de urmat...

Duminicile unui nesportiv

BABEL

Nu știu ce citesc sportivii. Călătorim împreună sau întâmplându-i întâmplător, n-am zărit cărți asupra lor. Le păstrează, probabil, în colțurile ferite ale căminului, atit de prietnice lecturii în momentele de răgaz pe care le au și ei, ca oricare dintre noi.

cană, alții se deplasează dintr-un oraș în altul. Pe drum, o carte bună e totdeauna cel mai potrivit. Acest Babel, Isaak Babel bunăoară, care a apărut în colecția Bibliotecii pentru toți, cu povestirile sale de război și cu povestirile sale din Odesa, e cel mai nimerit pentru așa ceva.

A fost cucerită marea, uriașa zecime de secundă a recordului la 100 m!

Povestea strădanilor pentru cucerirea fiecărei zecime de secundă în clasică cursă de 100 de metri cuprinde sumedenie de întâmplări și de date, care sînt poate la fel de interesante ca istoria luptei omului pentru cunoașterea adincurilor mărilor și oceanelor, ori pentru escaladarea piscurilor montane albite de zăpezile eterne.

JESSE OWENS

WILLIE WILLIAMS

ARMIN HARY

JIM HINES

Istoria sprintului pur începe cu legendarul Corebos, bucătar, cătegiu sau negustor din Eliba, care în anul 776 î.e.n. a câștigat proba olimpică de alergare pe un dromos, inaugurând astfel „registru public al învingătorilor”.

Se pare că aproape jumătate de secol, timp de 13 olimpiade, programul de desfășurare a jocurilor antice nu cuprindea decât această unică probă — dromosul. Cîștigătorul ei era proclamat eronim (după numele acestuia era denumită olimpiada respectivă) și se bucura de cele mai mari onoruri.

În epoca modernă a atletismului programul întrecerilor a fost serios lărgit, dar o victorie olimpică la 100 de metri, chiar dacă nu mai prilejuiește marile ono-

riuri din antichitate, rămîne un succes de mare prestigiu. Cu trecerea anilor, mai ales după descoperirea cronometrului și utilizarea lui eficientă pe stadion, cursa în sine a căpătat însă sensul ei. Se pune tot mai acut problema înregistrării corecte a timpului în care alergătorii parcurg distanța de 100 m. Aparente simplu de îndeplinit (în privința paternității cărui există încă dezbateri), pistele încep să fie modernizate, pantofii cu cule capătă un rol important, cronometrul și se aduc modificări majore aproape de perfecțiune și, poate mai mult decît toate,

ceea ce decide marea performanță nu este doar calitatea nativă a unui sprinter, ci prelucrarea ei într-un vast și anevoios proces de antrenament.

Etapele cuceririi zecimilor de secundă ale recordului mondial au marcat câteva momente deosebite, înscrise cu litere deosebite în lunga istorie a cursei sprintului pur.

La 4 iulie 1881 americanul Luther Cary reușește să coboare pentru prima oară sub 11,0 secunde, realizînd 10,8 s.

După 21 de ani, la 6 iulie, Donald Lippincot (S.U.A.) obține 10,8 s.

În cursa de la Renslandts (23 aprilie 1921) blondul Charles Paaddock smulge recordul înca 0,3 s (10,4), dar o dată cu perfecționarea cronometrelor greul a începe!

Canadianul Percy Williams face să fie oprite aceasorilor la 10,3 s (9 august 1929).

Superlativele fantastice, nemalcoment s.a. folosite pînă la 20 iunie 1936 încep să fie revizuite în momentul imediat următor a nuntării recordului de 10,2 s înregistrat de Jesse Owens (S.U.A.) la Chicago.

De-a lungul a două decenii, alți 7 alergători egalează marea performanță a marelui Owens, dar recordul de 10,2 s rămîne necîștit. La 3 august 1956, pe stadionul olimpic din Berlin, Willie Williams depășește granița înscrisibilă de 10,1 s. Chiar a două zi, Ira Murchinson obține și el 10,1 s, iar Williams își reditează performanța.

Cu puțin înaintea Olimpiadelor de la Roma, vest-germanul Armin Hary inaugurează, la 21 iunie, la Zürich, epoca de mare glorie a celor 10,0 secunde. Ulterior, noul recordman avea să-și împartă satisfacția cu alți 10 sprinteri care au reușit același rezultat.

Exact la 22 de ani de la recordul lui Owens și cînd mai rămăsese doar o zi pînă la o optă aniversare a celor 10,0 s ale lui Hary, într-o singură reunitune trei alergători (Jim Hines, Ray Smith și Charlie Greene) sparg

„zidul sonic” și obțin 9,9 secunde. Noul record al lumii reprezintă o viteză orară de 36,363 km!

Din zecile, poate sutele de mii de curse pe 100 m alergate în acest secol al vitezei, două reșin în mod deosebit atenția. Este vorba de cea desfășurată anul trecut, la 27 mai, la Modesto în California în cadrul căreia Hines și Turner au înregistrat 10,0 s, iar alți trei sprinteri, Greene, Jerome (Canada) și Bright au fost cronometrați în 10,1 s. A doua cursă și mai senzațională a fost cea din 20 iunie a.c. În semifinalele trei alergători (Hines, Smith și Greene) au obținut recordul de 9,9 s, pentru ca în finală primul săse să fie cronometrați — unic în istoria atletismului — cu 10,0 s (Charlie Greene, Jim Hines, Lennox Miller (Jamaica), Roges Embuck (Franța) — record european egalat, Ray Smith și Mel Pender.

Se spune despre Armin Hary că este tatăl familiei — pe an ce începe tot mai numeroasă — a oarecuior de 10 SECUNDE. Tată din cine se compune „familia” aceasta: Hary (R.F.G.) 21.6.1950, Jerome (Canada) 15.2.1960, Esteves (Venezuela) 15.8.1964, Hary (S.U.A.) 15.10.1964, Cen Cian-cuan (R.P. Chineza) 24.10.1965, Hines (S.U.A.) 27.5.1967, Turner (S.U.A.) 27.5.1967, Figueroa (Cuba) 17.6.1967, Nash (Africa de Sud) 2.4.1968, Greene (S.U.A.) 20.4.1968, Ford (S.U.A.) 31.5.1968, Miller (Jamaica) 20.6.1968, Embuck (Franța) 20.6.1968, R. Smith (S.U.A.) 20.6.1968, Pender (S.U.A.) 20.6.1968. Și iată că începînd de joi, o nouă familie a luat ființă în mod oficial, cea a alergătorilor de 9,9 SECUNDE: Jim Hines, Ray Smith și Charlie Greene (toți din S.U.A.) și toți cu „adezulina” semnăată la 20 iunie.

Apropo de această ultimă „familie”

Table with 3 columns: Year, Hines, Greene, R. Smith. Rows for 1965, 1967, 1968.

A fost spart, așadar, „zidul sonic”! Pe cînd un nou record la 100 metri?

„zidul sonic” și obțin 9,9 secunde. Noul record al lumii reprezintă o viteză orară de 36,363 km!

Cine sînt noii recordmani mondiali ai cursei de 100 m? Dol dintre ei, Jim Hines și Charlie Greene erau corecordmanii mondiali cu 10,0 s la 100 m și, cu 9,1 s la 100 yanzi (din 1967), iar al treilea, Ronnie Ray Smith deținea în 1967 recordul de juniori la 220 yanzi cu 20,9 s.

HINES s-a născut la 10 septembrie 1946 la Dumas (Arkansas). Are 178 cm înălțime și 72 kg. Practică atletismul din 1961.

GREENE s-a născut la 21 martie 1946 la Pinelliff (Arkansas). Înălțime 178 cm, greutate 69 kg. Practică atletismul din 1961.

SMITH s-a născut în 1949. Este mai nou în activitatea competițională și de aceea cereu zecile cititorilor să nu posedăm, deocamdată, mai multe date despre el și cariera sa.

În ultimii trei ani rezultatele lor au progresat astfel: la 100 yanzi, 100 m și 200 m:

Table with 3 columns: Year, Hines, Greene, R. Smith. Rows for 100m and 200m.

Romeo VILARA

Fragment din „sala de atletism” în care sînt prezentate expozate istorice cu privire la materialul și echipamentul sportiv, trofeele, cronicile și ilustrațiile atletice

Harnicul colectiv al muzeului desfășoară vaste acțiuni de popularizare, organizînd conferințe, expoziții, vizionări în comun, proiecții de filme, redactează și publică numeroase materiale legate de istoria sportului polonez.

Am părăsit sălile muzeului, cu un puternic sentiment de admirație pentru activitatea rodnică și prodigioasă care se desfășoară aici, cu regretul profund că în țara noastră întemeierea unui asemenea lăcaș de cultură sportivă, propusă și insistent cerută, se află încă în stadiul ambiguu al studiului, ta-

tonărilor, tergiversărilor și al luărilor formale de cuvînt la ședințe, rămase fără nici un rezultat practic!

Corneliu RADUȚ

P. S. Total discordante ni se par în acest context ironiile de prost gust lansate în „Contemporanul” de Teodor Mazilu la adresa inițiativei generoase de a se pune patra de temelie unui Muzeu național al sporturilor din România. Cozeria și paradoxul sînt admirabile, dar numai atît timp cît nu frizează ignoranța, cît nu contrazic bunul simț.

ȘTIATI CĂ...

...în meciul Italia—U.R.S.S. din cadrul semifinalelor campionatului european de fotbal (scor 0—0, cîștigător „la ban”, Italia), raportul de cornere a fost de 16—4 pentru sovietici?

...în Suedia activează ca arbitru de fotbal o femeie în etate de... 60 de ani? Anna Dettner — așa se numește ea — e foarte respectată (nu numai din cauza vârstei!) și este dese solicitată să conducă jocuri de fotbal. Într-o singură săptămînă, ea a fost

arbitru de centru la 9 partide!

...Amancio este unul dintre cei mai buni fotbalisti ai tuturor timpurilor? Aceasta este, cel puțin, părerea cunoscutului jucător englez Stiles.

...ziarul „Sport”, din Zürich, a relevat într-un număr recent performanța excepțională a Liei Manoliu, pentru a 5-a oară participăntă la Jocurile Olimpice? Începînd din 1952 (Helsinki) și continuînd cu 1956 (Melbourne), 1960 (Roma), 1964 (Tokio) și anul acesta — Ciudad de Mexico, Lia Manoliu ia parte, fără întrerupere, la marile întreceri olimpice.

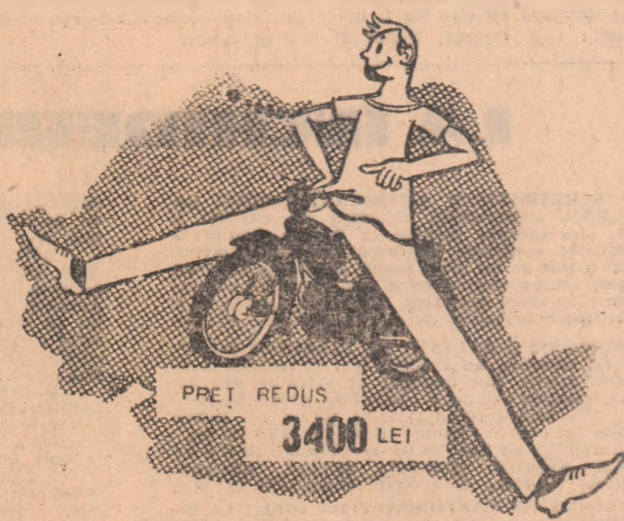
IN VIZITĂ LA: MUZEUL NAȚIONAL AL SPORTURILOR ȘI TURISMULUI DIN POLONIA

— Esențialul este ca un muzeu să pornească la drum, să-și înregistreze actul de naștere. O asemenea unitate de cultură prezintă turbulența particularitate de a nu cunoaște niciodată o formă finală. Ea se află într-o permanență schimbare și dezvoltare, proliferază cu fiecare pas nou, cu fiecare exponat înedit. Tocmai în această constă inegalabila vitalitate a muzeului. Victoriav Luvrului împotriva nazismului, și a Ermitajului în fața blocadei, faptul că Galeriele de artă din Dresda au fost mai puternice decît bombardamentul la care a fost supus orașul-bijuterie demonstrează în mod elocvent acestua.

Deși modest, la Varșovia, în septembrie 1966, el s-a dezvoltat vertiginos, oferind astăzi vizitatorului o elocventă retrospectivă istorică a sportului polonez. Mii de exponate, începînd cu piese arheologice și terminînd cu medalii olimpice și alte trofee, aranjate într-o consecuție logică și didactică, poartă pe traseul emoționant al cîtorva sute de ani. Și-au dat întâlnire aici o uriașă colecție de cărți și timbre sportive, elemente din

istoria feluritelor ramuri de sport, numeroase opere de artă dedicate exercițiului fizic, un sector al costumului de sport, al vîntoarei și al pescuitului, al navigației sportive, sala vechilor Olimpiade.

Este ogîndită pe larg contribuția unor iluștri gînditori, oameni de cultură și de știință, care și-au consacrat o bună parte a activității lor creatoare propagării conceptului de educație fizică, element primordial al dezvoltării armonioase a omului. Muzeul dispune de o cartotecă completă a pieselor pe care le deține, laborator-foto, atelier de restaurare a exponatelor deteriorate.

PREȚ REDUS 3400 LEI

Advertisement for a car with text: DE LA CLUJ PÎN-LA CONSTANȚA, DIN ORADEA LA GALAȚI, CE UȘOR PARCURG DISTANȚA MOTORETELE „CARPAȚI”!

VIRGIL SALVAN, unul dintre pionierii boxului românesc

Cînd mi-a strîns mîna, am crezut că mi-o rupe. Știam că interlocutorul meu are 80 de ani și, tocmai de aceea, m-a surprins vigoarea acestui octogenar. Dar, să facem cunoștință. Virgil Salvan, unul dintre primii dozeri români, locuiește pe o străduțică liniștită (Mărului nr. 6) din inima Clujului.

Prin anul 1913, Salvan era un student eminent al Institutului Politehnic din Budapesta. Dar tot alt de mult îl plăcea și sportul, activitate de care se îndrăgostise încă de pe băncile liceului din Gherla. Avusese parte, aici, de un entuziast profesor de educație fizică (Gavrila Csinadi), care îl deschi-ese gustul pentru gimnastică. Dar tînărul Salvan simțea o chemare către sporturile celor puternici și curajoși. La Politehnică din Budapesta s-a înscris, înțit, în secția de lupte. Paralel cu aceasta funcționa și

un puternic club de box, condus de antrenorul american de culoare, Bobby Dobbs. Văzîndu-l într-una din zile pe saltea de lupte, Bobby l-a spus: „Tu trebuie să faci box. Ești puternic, ai nervi...”

Și Salvan a acceptat. N-a regretat nici o clipă. Cu altă mai mult, cu cît în 1913 devenea campion de juniori al Budapestei la categoria semimijlocie. Gazeta „Românul” din 22 februarie 1913 insera că „între combatanții Clubului Politehnic (din Budapesta n.r.) ocupă locul de frunte și prietenul nostru de principii, arhitectul Virgil Salvan, un tînăr plin de energie, scur la corp dar încercat de musculatură”.

Înapoiat în anul 1914 pe platurile natale, tînărul inginer-arhitect, ale cărui performanțe sportive erau foarte cunoscute, e chemat urgent la Tirgoviște, unde se pregăteau sportivii români care urmau să participe la Jocurile interaliate de la Paris. Aici îl cunoaște pe maestrul de box Petre Alexandrescu, cu care se antrenează intens la mînuși. La 29 iunie 1919 delegația sportivilor noștri (din care făcea parte și boxerul Salvan) defilează, alături de 25 de echipe, în cadrul festivității de deschidere a întrecerilor. Opt pugiliști români au urcat atunci treptele ringului, dar numai unul a reușit un rezultat remarcabil: Virgil Salvan. În prima partidă, el l-a învins prin abandon în repriza secundă pe italianul Martoni, iar în finală a pierdut la puncte în fața canadianului Altwood. În semn de prietenie Altwood și-a depus semnătura pe mînuși, oferîndu-le apoi boxerului român. Trofeul poate fi văzut și azi, în casa de pe strada Mărului din Cluj.

R. CALARAȘANU

MOMENTUL NOSTALGIC AL RENUNȚĂRII

„Retragerea din activitatea sportivă constituie un moment nostalgic (cu un iz totuși amar) din viața unui sportiv — a spus-o celebrul Mathews, apoi, nu mai puțin celebra Iolanda Balas; a repetat-o, zilele trecute, maestra emerită a sportului Constanța Dumitrescu, la toaștul pe care echipa Confecției l-a învins, cîștîndu-i 12 ani de prodigioasă activitate sportivă.

Doi filii mondiale (1960, 1962) cu reprezentativa României, peștii filiiuși naționali și o cută de campioni europeni cu echipa Rapid — iată un palmares la care un fotbalist de-abia ar îndrăzni să viseze.

Multiplelor calități care definesc „tipul sportivului și al omului adevărat” — și pe care „Bobita” le însumează — ea o adăugat un splendid gest sportiv (de recunoștință și altruism față de echipa Confecției, care a descoperit-o în 1955), o hotărîre, după șase ani de succese la Rapid, să se întoarcă „acasă” și să sprijine limedele încercării de Confecție de a depăși anonimul. Și nu a abandonat activitatea pînă cînd echipa nu i-a lăsat certe promisiuni pentru viitor.

Oferindu-i tricoul cu nr. 5, pe care Constanța Dumitrescu l-a înobilat cu talentul și dăruirea sa, colegele speră (și i-au ura!) ca, peste puțin

Filă de album: Zagreb, 1963, C.C.F. Pătrunțiere; Constanța Dumitrescu

timp, el să fie meritos purtat de Cristina, mini-handbalista familiei Dumitrescu, o velleitară a „jocului pe semicerc”.

Nș. M.

Advertisement for SPORTUL magazine with logo and text: SPORTUL, magazin

TRIMIȘII NOȘTRI SPECIALI TRANSMIT :

AZI, LA BRATISLAVA, UN MECI AȘTEPTAT A DOUA VICTORIE POLONEZĂ LA C.E. DE HALTERE

CU MARE INTERES: CEHOSLOVACIA-BRAZILIA
FIȚI BALAȘ A ABANDONAT... DIPLOMATIC!

Se vede treaba că infrin-gerea suferită în fața echipei R. F. a Germaniei îi afectase serios pe jucătorii brazilieni. Înaintea meciului de la Varșovia, nimeni nu ridea, ni-meni nu vorbea. Dar, iată, a venit meciul cu Polonia Victoria, și mai ales calitatea jocului prestat, au readus în tabăra braziliană opti-mismul și buna dispoziție. Vineri, ora 12. Pe aeroportul „Ruzyne” din Praga, pînă la plecarea spre Bratislava, brazilienii și-au scos magne-tofanele și au lansat cele mai noi slagăre aduse de peste Ocean. Intre timp, Moreira făcea declarații presei. Era mulțumit de comporta-rea jucătorilor săi și spunea că au început să se arate vi-torii selecționabili ai echipei Braziliei din 1970. El remar-ca în special pe jucătorul lui Bolafog — Gerson, un excelent coordonator de joc. Dar, la Varșovia marea re-velație a fost celălalt mijlo-caș, Rivelino, de la Corin-thians. Acesta e un tehnician

formidabil și un foarte bun șuteur.
„Dar, iată-ne la Bratisla-va. Duminică după-amia-za pe stadionul Slovan, va avea loc întâlnirea Ceohoslovacia — Brazilia. Pentru oaspeții, jo-cul este mult mai greu decît cel de la Varșovia. Ceohoslovaci, buni tehnicieni, sint in-tr-o formă deosebită. În ul-ti-mele partide disputate aici, formațiile Iugoslaviei și U.R.S.S. au pierdut cu 3-0. Interesul pentru acest joc sporește și datorită faptului că el constituie o revanșă a meciului din finala campio-natului mondial din 1962. Antrenorii Marko și Moreira vor trimite pe teren echi-pele:

Cehoslovacia: Viktor — Pivarnik, Plass, Horvat, Ha-gara — Geleta, Pollak — Wesely, Jokl (Szikora), Ada-mek, Kabat.
Brazilia: Felix (Claudio) — Alberto, Brito, Joel, Rildo — Gerson, Rivelino — Natal, Jairzinho, Tostao, Edu.
Constantin ALEXE

D-ale arbitrajului...

Gimnastele bulgare conduc în fața româncelor

Se aștepta ca înfîlînirea fe-minină de gimnastică Bulgaria — România să le ofere antre-norilor români prilejul de a constata, în compania unui adversar de valoare apropiată, dacă gimnastele noastre pot aspira la selecția olimpică, dacă ele și-au îmbunătățit pregătirea. Din păcate, în prima zi a confruntării lucrul acesta nu a fost posibil: după două veri-ficări care au evidențiat mai buna pregătire a gazdelor la sărituri și superioritatea româ-nelor la paralele (ultimul apar-at aducînd echipei noastre conducerea în clasament), a început „bătălia arbitrajului”, de-clanșată de arbitrele țării-gaz-dă, copios sprijinite de o ar-bitră din Ceohoslovacia. Acesta-lipsită de pregătire și de com-petență, deși presupușă a face ordine nici chiar atunci cînd unele nedreptăți erau evidente chiar pentru cel mai neavizat spectator. Acesta și situația a dus la prelungiri și penibile discuții și tirguleți. Anomaliile arbitrajului au atins limitele maxime la sol, probă în care

arbitra bulgară Elena Popova a împărțit cu dărnice note de 9,80-10 (!) tuturor concuren-țelor bulgare, motiv pentru care în cele din urmă, a și fost che-mată la ordine chiar de colega ei bulgară! Desfășurat pe acest fundal, spectacolul sportiv a avut extrem de mult de suferit. Rezultatul, după exerci-țiile impuse, e favorabil echi-peii Bulgarei cu 6 zecimi, reali-zate la sol în condițiile sus-amintite. Deci: Bulgaria 187,25 puncte — România 186,65 p. La individual compus locurile 1-3 sint ocupate de concurențele bulgare Maria Karașka (88,15), Vania Marinova (88,00) și Ana-stasia Mitova (87,60). Prima din-tre românce (locul 4) este Ele-na Ceampelea (87,75).
Există temeri că duminică, la exercițiile liber alese, cînd subiectivismul arbitrajului po-ate atinge un plafon nebănuit, situația va deveni și mai ne-plăcută. Oricum, însă, spiritul sportiv, fair-play-ul a fost și așa destul lezat.

Constantin MACOVEI

A început turneul internațional de scrimă de la Przemysl IONEL DRÎMBĂ S-A CLASAT PE LOCUL 5

PRSZEMYSL, 22 (prin tele-fon). — În localitate au început întrecerile de scrimă din cadrul campionatelor in-ternaționale ale Poloniei. La aceste întreceri, care consti-tuie un important test olim-pic, au fost invitați și spor-tivi din țara noastră. Flore-tiștii Ionel Drîmbă, Tănase Muresan, Iuliu Kalb, Mihai Tiu, Ștefan Ardeleanu și Ște-fan Hauker, precum și flo-retiștele Adriana Morosan, Rodica Văduva și Eva Lenghel.

În proba de floretă au fost prezenți 65 de sportivi. Ini-țial, ei au fost cuprinși în serii preliminare de cîte 7 și 8 trăgători. În turul 2 au rămas 36 de floretiști, iar în turul trei numai 24.
Toți reprezentanții noștri au rezistat acestor prime tu-ruri de calificare, cu excep-ția lui Ardeleanu și a lui Tiu.

Au urmat semifinalele, la care au luat startul și patru trăgători români. S-a califi-cat, mai departe, în finala probei, Ionel Drîmbă.

Ultimul act al floretei mas-culine, cu participarea a 8 sportivi, a dat prilej la o dispută foarte strînsă în care reprezentantul țării noastre, singurul dintre invitați in-trat în finală, a trebuit să lupte din răspuri pentru

un loc cît mai bun în cla-sament. Drîmbă a reușit să obțină o primă victorie la Wojda, cu 5-1. Apoi, el l-a întrecut pe Kunze, cu 5-2. Și, în fine, o a treia victo-rie, cu 5-4, la Franke, cam-pionul olimpic de la Tokio. Cu aceste victorii Drîmbă a ocupat locul 5.

Iată cum arată clasamen-tul final: 1. Parulsky 6 v; 2. Skrudlik 4 v (24 t.p.); 3. Lisewski 4 v (26 t.p.); 4. Ko-jeszowsky 4 v (27 t.p.); 5. Drîmbă 3 v (27 t.p.); 6. Wojda 3 v (29 t.p.); 7. Franke 2 v (29 t.p.); 8. Kunze 2 v (32 t.p.).

Proba de sabie a revenit lui Pawlowsky. În meci de baraj, el a dispus de Ochyra, cu 5-3.

În continuare se vor in-trece floretistele și spada-sini.

FRANȚA — CAMPIOANĂ EUROPEANĂ DE TALERE

CHARLEROI, 22 (prin tele-fon). — La Moscova au început leti întrecerile con-cursului european de talere a S.U.A. și-a început turneul în Europa jucînd la Belgard în compania reprezentativei Iugoslaviei. Meciul a fost de un nivel tehnic excelent, jucătorii ambelor echipe oferînd celor peste 7 000 de specta-torii faze de mare spectacol. Victoria a revenit baschetbaliștilor Iugoslavi cu scorul de 87-75 (61-45).

Clasamente echipe: 1. Franța 567 t. — campioană continentală, 2-3. Italia și U.R.S.S. cu cîte 554 t., 4. Belgia 555 t., 5-8. Spania și R. F. a Germaniei 553 t., 7. Grecia 550 t., 8. R. D. Germană 545 t., 9. Li-ban 542 t., 10-12. Austria, Sue-dia și România cu cîte 542 t. In-dividual: 1-3. Carega, Candello

(Franța și Cascano (Italia) cu cîte 145 t., 4-5. Alipov (U.R.S.S.) și Salhab (Liban) 144 t., 6-7. Skat (Liban) și Anson (Spania) 143 t., 8-12. Straus (Austria), Matarelli (Italia), Brichet (Franța), Ferencz (Ungaria), Tomasini (Italia) 142 t. Concurenții români au următoarele punctaje: Popovici 140 t., Dumitrescu 137 t., Florescu 135 t., Bodnărescu 130 t.

La juniori, noul campion al Eu-ropei este sovieticul Alipov cu 144 t., urmat de Busch (R. F. a Germaniei) 136 t., Fontana (Italia), Ribner (R.F. a Germaniei) și Ște-fan Bodnărescu cu 130 t. Nu se știe încă precis dacă pentru de-partajarea locurilor 3-5 se va tra-ge un baraj.

LA INCHIDEREA EDITIEI

BASCHEBALIȘTI AMERICANI INVINȘI LA BELGRAD. Selecționata olimpică de baschet a S.U.A. și-a început turneul în Europa jucînd la Belgard în compania reprezentativei Iugoslaviei. Meciul a fost de un nivel tehnic excelent, jucătorii ambelor echipe oferînd celor peste 7 000 de specta-torii faze de mare spectacol. Victoria a revenit baschetbaliștilor Iugoslavi cu scorul de 87-75 (61-45).

LENINGRAD, 22 (prin tele-fon). — Încă o victorie deta-șată a Poloniei, care a tre-cut, autoritar, în fruntea cla-samentului pe națiuni.
Iată primii 6 clasai la ca-tegoria ușoară: 1. WALDE-MAR BASZANOWSKI (Polonia) 425 kg (135+130+160); 2. Marian Zielinski (Polonia) 405 (137,5+115+152,5); 3. Gospodin Iliev (Bulgaria) 402,5 (135+117,5+150); 4. Ondrzej Kockel (Cehoslovacia) 395 (125+120+150); 5. Uwe Kliche (R. F. a Germa-niei) 385 (125+110+150); 6. Petăr Florov (Bulgaria) 382,5 (115+122,5+145). Au luat startul 15 concurenți, dintre care 12 au terminat proba.

Parcurgînd acest clasament vă veți pune, desigur, între-barea: DE CE LIPSEȘTE DINTRE PRIMII 6 REPRE-ZENTANTUL TĂRII NOAS-TRE, F. BALAȘ, cu atît mai mult cu cît rezultatele sale anterioare îi dădeau dreptul să aspire la un loc pe podiu-mul învingătorilor. F. Balaș a acuzat cu cîteva săptămîni în urmă dureri în articulația umărului sting, atunci cînd execută mișcarea de „smuls”. La Leningrad, el a urmat un scurt tratament medical (care a constatat doar din două se-dințe). De altfel, la antre-namente Balaș obține performanțe în jurul a 400 kg, iar înainte de concurs a de-clarat că este decis să ob-țină performanțe foarte bune. Iată însă că la „impuls”, în prima probă de concurs, el a ratat primele 2 încercări la

132,5 kg, datorită emotivității și prilejului (prima oară nu a fixat bara, iar a doua oară nici nu a dus-o la plept!). A reușit a treia încercare, dar a fost depășit de alți trei halterofili (Baszanowski, Ti-lev și Zielinski). La „smuls” el a intrat în concurs doar la 100 kg, apoi a trecut la 105, dar a acuzat din nou dureri la umăr și s-a retras!
Există două alternative: ori F. Balaș a fost într-ade-văr accidentat și în acest caz nu trebuia să ia startul (fără, desigur, nici medicul, nici antrenorul, nu pot cunoaște mai bine decît sportivul însuși starea sănătății lui...), ori l-a fost teamă de adversari, care îl depășiseră net. Noi incli-năm spre cea din urmă. Ba-laș a dovedit în repetate în-durări moral lipsuri în pre-gătirea marilor volitivă: în toate întrecerile de anvergură (Pa-ris, Stockholm, Tokio etc.) a ieșit din concurs. Aici, la Leningrad a pierdut pur și simplu în fața adversarilor și vîzîndu-și șansele compro-mise (de la locul 6 în jos...) a motivat prin durere fizică eșecul.

Problemele ridicate de comportarea acestui sportiv, față de care s-a manifestat multă indulgență și căruia i s-a acordat multă încredere, trebuie analizate de forurile noastre sportive. În fond, oc-upîndu-ne prea mult de Ba-laș pierdem din vedere alte elemente de valoare, dornice de muncă și de afirmare...
Ion OCHSENFELD

ULTIMA PROBĂ A CAMPIONATELOR MONDIALE DE PLANORISM

LESZNO, 22 (prin telefon). — După readucerea planoare-lor la aeroport, după veri-ficarea barometrelor și stabi-lirea cu precizie a locului unde aparatele au aterizat și forțat pe traseu, juriul celei de a XI-a ediții a campionatelor mondiale de planorism a întocmit următorul clasament — pen-tru clasa Standard — la pro-ba de zbor de distanță pe linie frîntă: 1. P. A. Pers-son (Suedia) 164 km distanță parcursă — 1000 p.; 2. R. Reid (Noua Zeelandă) 149 km — 885 p.; 3. L. Lin-der (R. F. a Germaniei) 147 km — 870 p.; ...17. Mir-cea Finescu 101 km — 519 p.; ...28-30. Emil Iliescu 83 km — 230 p.

Au fost penalizați cu 0 p. (nefolosirea barografului, etc) numeroși concurenți, printre care și H. Muszczyński (Polonia), unul dintre cei mai buni piloți ai acestor cam-pionate mondiale.
Din cauza unor contesta-ții, clasamentul general după această probă nu a fost în-tocmit la nici una din clase. Se continuă deci, comentariile.

PERFORMANȚE VALOROASE LA SACRAMENTO

NEW YORK 22 (Agerpres). 10 000 de spectatori au ur-mărit la Sacramento întrecerile din ziua a doua a cam-pionatelor de atletism ale S.U.A. Cu mare interes a fost așteptată finala probei de 200 m care a revenit lui Tommie Smith în 20,3. El l-a învins pe linia de sosire pe John Carlos înregistrat cu același timp. Ray Smith s-a clasat pe locul trei cu 20,4, iar francezul Roger Bambuck a fost ultimul cu 20,9. Proba de 400 m garduri s-a încheiat cu victoria lui Ron Whit-ney în 49,6, rezultat ce ega-lează cea mai bună perfor-manță mondială a anului. Pe locul secund, australianul Gary Knoke cu 49,8. Alte re-

zultate: aruncarea discului: Jay Silvester — 62,10 m; 800 m: Bell — 1:45,5 (cea mai bună performanță mon-dială a anului); 400 m: E-vans — 45,0; 1500 m: John Mason — 3:43,1; 3000 m obst.: George Young — 8:30,5 (cea mai bună per-formanță mondială a anului); înălțime: Ed. Hanks — 2,11 m; suliță: Covelli — 82,14 m; 10 000 m: Tracy Smith — 28:47,0; triplusalt: Art Walker — 16,39 m; 110 m garduri: McCallough — 1:35; prăjină: Railback — 5,19 m.

A.A.U. (Uniunea americană de atletism amator) a confir-mat valabilitatea recordului mondial în proba de 100 m (9,9), realizat în prima zi a concursului de Jim Hines, Ronnie Ray Smith și Char-lie Greene. La verificarea lungimii pistei s-a găsit că ea a măsurat 100,11 m.

Sperăm într-o bună com-pariere a planoriștilor ro-mâni.
Vasile TOFAN

TURNEUL DE VOLEI DE LA BUDAPESTA

BUDAPESTA, 22 (Agerpres). — La Budapesta a continuat turneul internațional feminin de volei, înregistrîndu-se următoarele rezultate: Un-garia A — Bulgaria 3-0; Cehoslovacia — Ungaria B 3-1; R. D. Germană — Po-lonia 3-0.

Clasament: 1. Ungaria A 4 p, 2. Cehoslovacia — 4 p, 3. R. D. Germană — 2 p.

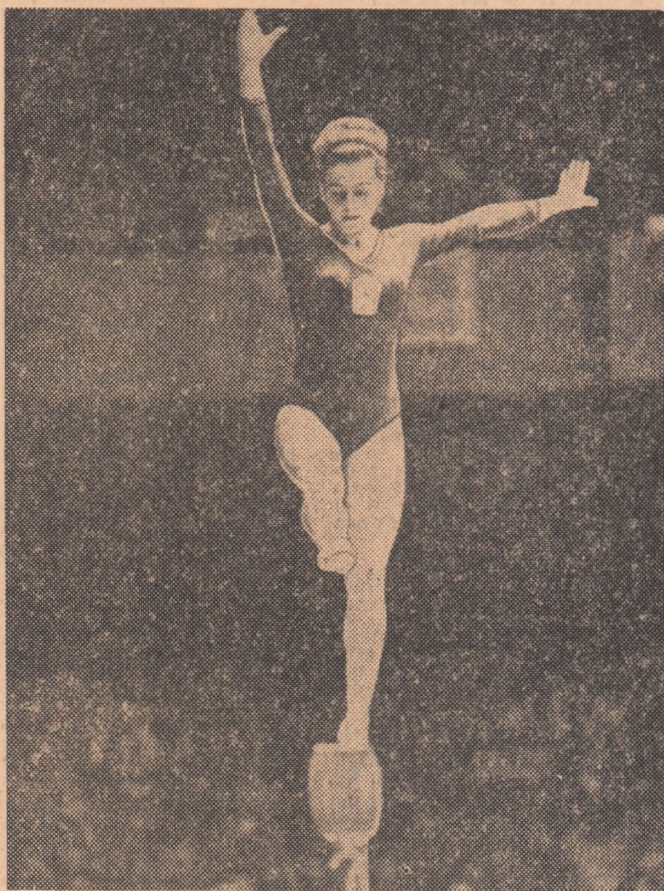
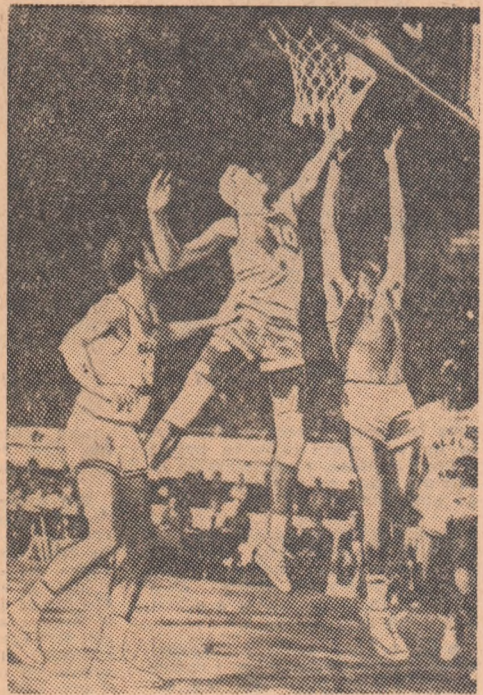
SĂPTĂMÎNA ÎN IMAGINI

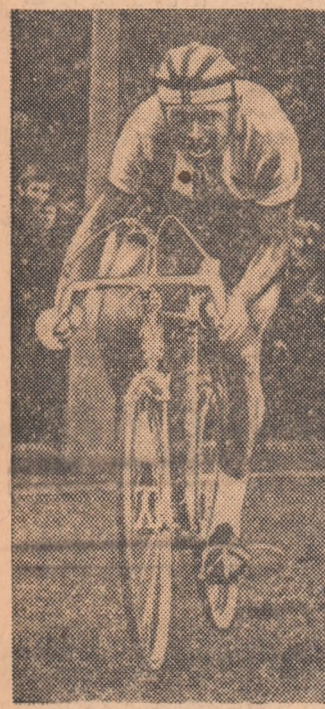
16.VI — Brazilienii au pășit cu stîngul pe continentul european: 1-2 la Stuttgart, în fața echipei R. F. a Germaniei, iată-l pe Tostao marcînd cu capul golul de onoare

Coșul lui Real Madrid străpuns de italianul Ma-zini (mijloc), în meciul susținut cu selecționata Europei, la festi-valul baschetba-listic de la Bel-grad

19.VI — Sculptură sportivă? Nu, doar un model desăvîrșit, intruchiptat de admirabila gimnastă cehoslovacă Vera Ceas-lavska, din nou campioană a țării sale

18.VI — Karel Vavra forțează. Finișul și victo-ria în Turul Iugosla-viei sint aproape...

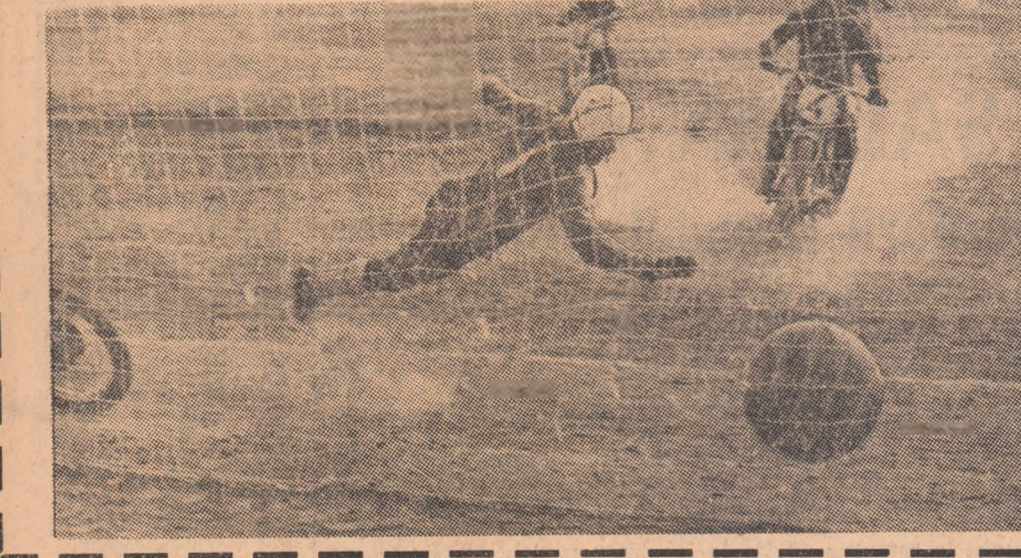

22.VI — Fotbalul continuă... Dar pe rapide motociclete, cum se poate vedea în această fotografie de la meciul Nord (Baku) — S.K.A. (Novosibirsk) din campionatul unional de moto-bal

20.VI — Romanca Ileana Silai pe ultimii metri ai cursei în care avea să înregistreze a doua per-formanță mondială a se-zonului pe 800 m — 2:02,6

21.VI — Da, revin la volan! confirmă celebrul automobi-list englez Stirling Moss. Dar numai în cursele de raliu. Sint prea bătrîn pentru Ma-rile Premii...

LONDRA. — În semifinalele probei de simplu-masculin de la „Queen's Club”, Tom Okker l-a învins pe Rod La-ver cu 6-4, 6-4 iar Graeb-ner pe Metrevelli cu 6-4, 6-2. În semifinalele probei feminine: N. Richey — W. Shaw 6-4, 6-4; A. Jones — M. S. Court 4-6, 6-4, 6-3.

PARIS. — Belgianul Rik van Looy a cîștigat cursa ci-clistă „Criteriul de la Bou-logne sur Mer” (72 km) în

PE SCURT

2 h 43:10; 2. van Nestle; 3. Anquetil; 4. Genet.
HELSINKI. — Rezultate din concursul internațional de atletism de la Keurduu: su-liță: I. Lusia (U.R.S.S.) 87,58 m; 2. J. Kinnunen (Fin.) 83,68 m; 3. Nikiciuk (Pol.) 80,42 m... 6. Sidio (Pol.) 78 m.
NEW YORK. — Pe Yankee Stadium, 45 000 spectatori au

urmărit meciul de fotbal F. C. Santos-Napoli: 4-2 (1-0). Au marcat: Toninho (3), Pele și, respectiv, Alta-fini (2).

MELBOURNE. — La Bris-bane, Noua Zeelandă a în-vins Australia la rugby în XV cu 19-18 (11-12).

ISTANBUL. — La 23 iunie (azi) începe primul tur ciclist al Turciei la care participă 70 alergători din 14 țări. Tu-rul are 14 etape totalizînd 1966 km.